Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26114
Copyright: Admont, Benediktinerstift

78

tionē regnoꝝ quā p̄mo audiuim᷒. Numq̄d d̄s defecerat pas
cere seruū suū helyā? Nonne illi q̄de erant hoīes. alites mi
nistrabant? Nonne illi panē offerebat coruus mane. & adues
perā carnes? Ostendit ergo d̄s q̄a unde uoluerit. q̄m uoluerit
potē pascere seruos suos. & tamē ut posset eū religiosa uidua
pascere. fecit eū egere. Egestas anime s̄cē. in habundantiā ūsa ē
anime religiose. Non poterat helyas de mīa di dare sibi quod
laguncule dedit. Uidetis nempe manifestū eē qđ aliq̄ndo
serui di ideo n̄ habent. ut p̄bent qui habent. Et tamē illa ui
dua nich habebat. qđ illi reliquū erat finitū … fuerat.
& cū filiis suis moritura, p̄cessit ergo ut faceret sibi panē collige
rat, duo ligna. & tē eā uidit helyas. Tunc eā h̄o di uidebat. q̄ndo il
la duo ligna querebat. Mulier illa typū gerebat ecclē. &
q̄a duo ligna crucē faciunt querebat moritura. unde semp
eēt uictura. Ad ūbrato ergo mysterio. helyas loq̄t ad eā qđ audiuit.
narrat illa dispositionē suā moriturā se dic̄. cū consūmaue
rit qđ remansit. Ibi ē ergo qđ dn̄s helye dixerat. Vade in sarep
tha sydonie. ibi enī mandaui uidue ut pascat te. Videtis
quē admodū mandet d̄s. n̄ in aure s; in corde. Numq̄d le
gimus. quia missus ē aliq̄s p̄pha ad illā mulierē & dictū ē
ei. ecce dicit dn̄s uenturus ē ad te esuriens seruus m̄s. ex
eo qđ habes ministra illi. inopiā noli metuere. ego supple
bo qđ dederis. Hoc ei dictū n̄ legim᷒. nec hoc legim᷒ qđ in
somnis ad eā missus fuerit angl̄s. & p̄nuntiauerit helyā
esurientē eē uenturū. aut de illo pascendo aliq̄s mulierē